

ย่านไชน่าทาวน์ , กรุงเทพฯ เป็นย่านสังคมของชาวจีนขนาดใหญ่ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐาน ตั้งแต่ต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นย่านที่มีความเจริญทางการค้าขายอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ร่องรอยความเจริญของพื้นที่นี้สะท้อนให้เห็นได้จากอาคารตึกเก่าที่มีลวดลายตามแบบยุโรปที่หลงเหลือให้เห็นอยู่ เปรียบเสมือนบันทึทางประวัติศาสตร์ที่มีชีวิตเมื่อครั้งที่ประเทศไทยเริ่มมีการก่อสร้างอาคารตึกแถวเพื่อพักอาศัยและทำการค้าในหลังเดียวกัน การอาศัยและรวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่นของชาวจีนก่อให้เกิดวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่ปรากฏอย่างมีเอกลักษณ์ในพื้นที่ โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางความเชื่อที่แสดงให้เห็นตามศาลเจ้าต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในบรรดาศาลเจ้าทั้งหมดในพื้นที่ศึกษาปรากฏว่า ศาลเจ้าเล่าปุ่นเถ่ากงเป็นศาลเจ้าที่มีความเก่าแก่ มีอายุถึง 134 ปีมาแล้ว มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และมีการใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ถึงแม้ว่าอาคารเก่าทั้งหลายในพื้นที่นี้จะยังคงถูกใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่อาคารเก่าทั้งที่ใช้พักอาศัย และศาลเจ้าเล่าปุ่นเถ่ากงก็ยังประสบปัญหาจากความทรุดโทรม ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกวิธี หรือได้รับการซ่อมแซมจนทำให้ศิลปะดั้งเดิมบางส่วนถูกทำลายลงไป และแม้ว่าสภาพความเจริญของพื้นที่นี้ที่มีมาตั้งแต่อดีตประกอบกับความมั่งคั่งของอาคารเก่าที่หลงเหลือให้เห็นในปัจจุบัน จะทำให้นักวิชาการและผู้ทำการวิจัยหลายท่านให้ความสนใจศึกษาการอนุรักษ์อาคารในบริเวณนี้ ส่งผลให้เกิดการอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์บางแห่งที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดยได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย และหากจะต้องทำการอนุรักษ์อาคารเก่าทั้งบริเวณเพื่อให้เกิดบรรยากาศของชุมชนย่อมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ซึ่งอาจอยู่นอกเหนือขีดความสามารถในการให้ความช่วยเหลือของรัฐ และที่สำคัญหากขาดความร่วมมือในการ

T139924

อนุรักษ์จากประชากรที่ครอบครองและใช้ประโยชน์อาคารเหล่านั้นยอมทำให้การอนุรักษ์ประสบความสำเร็จได้ยาก

การศึกษาทัศนคติและการมีส่วนร่วมของประชากรย่านไชน่าทาวน์ ในการอนุรักษ์อาคารเก่าที่ใช้พักอาศัยและอาคารสาธารณะที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน กรณีศึกษา ศาลเจ้าเล่าปุ่นเก๋ากง จึงเป็นการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชากรในการอนุรักษ์อาคาร ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรที่ต้องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ความเห็นของประชากรที่มีต่ออาคารเก่าที่จะนำไปสู่การอนุรักษ์ โดยใช้วิธีสัมภาษณ์ประชากรที่ครอบครองอาคารเก่าในย่านไชน่าทาวน์ เนื่องจากเป็นผู้ใช้ประโยชน์อาคารโดยตรงและเป็นผู้สร้างความต่อเนื่องของวัฒนธรรมที่ปรากฏบนอาคารภายในชุมชน

จากการศึกษาพบว่า ประชากรที่อาศัยอยู่ในอาคารเก่าส่วนใหญ่ตระหนักถึงคุณค่าของอาคารเก่าที่ใช้พักอาศัยและศาลเจ้าเล่าปุ่นเก๋ากงอย่างยิ่ง และพบว่ากลุ่มประชากรที่มีรายได้ของครอบครัวสูง เป็นผู้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์อาคารเก่าที่ใช้พักอาศัยสูง โดยต้องการให้มีผู้ชำนาญการให้ความช่วยเหลือด้านการออกแบบ , บูรณะ , ดูแลและยินดียินดีออกค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมในสัดส่วนที่สูงด้วย ในขณะที่กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นเวลานานต้องการให้ผู้ชำนาญให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการศาลเจ้าเล่าปุ่นเก๋ากงในการบูรณะ และดูแลศาลเจ้าด้วย

จากผลการศึกษาทำให้รัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่า กลุ่มประชากรในพื้นที่ศึกษาต้องการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ในระดับต่างๆ กัน ซึ่งส่งผลให้รัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถจัดหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ในลักษณะต่างๆ , จัดหาผู้ชำนาญการที่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่คนในชุมชนเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์อาคารเก่าในพื้นที่อย่างถูกหลักการและหาแนวทางส่งเสริมให้อาคารเหล่านั้นยังคงมีประโยชน์ใช้สอยโดยไม่ทำลายคุณค่าทางความงาม และประวัติศาสตร์ เพื่อให้คนรุ่นหลังสืบทอดทัศนคติที่ดีที่มีต่ออาคารเก่าซึ่งนำไปสู่การอนุรักษ์อาคารเก่าเหล่านั้นต่อไป

Chinatown, Bangkok is home to the largest Chinese community in Thailand who immigrated since the early Rattanakosin period to its position as the now-famous commercial zone in Bangkok. The innovation of row – houses was constructed for the Chinese, who desired both accommodations and places to do business. The Chinese' s life-style in the elegant buildings and the distinctive culture still remain. Especially, the culture of believe that they tried to construct the Shrine or "Sanjaow" (in Thai) within community to play respect and use for social association such as Sanjaow Lao-phoon-thaow-kong was established for 134 years ago. Although, this Shrine played important role from the past and continuous use for the present with only a few Chinese go there in pilgrimage in each day and have suffered many problems through the ages, including deterioration due to neglect like the old houses in Chinatown. The various phenomenon in this place attracted many experts to study. This result made some elegant buildings to be conserved and spent a large some of budget but not cover all historic buildings in this distinctive place. The lack of participation in their upkeep by the local people has created a crisis for the welfare of such buildings although, the best conservation to be planed.

This study aims to analyze attitudes toward the conservation of historically and culturally – significant buildings at Sanjaow Lao-phoon-thaow-kong, as well as some socio-economic indicators of the population active in building conservation. Inhabitants live in old buildings and thus continue the social life of the community, were interviewed.

Most of the inhabitants do perceive there to be value in the old buildings and the Sanjaow Lao-phoon-thaow-kong, and they also participate in efforts to conserve the neighborhood. A large majority of the well-to-do inhabitants engage experts in building conservation and willingly pay a lot of money for maintenance. Furthermore, a large majority of long-lived dwellers have a good sense of the need to conserve Sanjaow Lao-phoon-thaow-kong, and desire a Shrine Committee to do so in participation with government experts.

These suggestions apply for both government and concerned authorities. They should provide the expert to advise the dwellers to conserve the old buildings and Sanjaow Lao-phoon-thaow-kong in the right ways. They should support a little bit estimation for maintenance and provide the experts to advise the dwellers in appropriate ways of conservation. On the contrary, they suppose to search for the experts to instruct and describe conservation concepts to the Shrine Committee and encourage people in Chinatown to perceive the value of this old Shrine by visiting there.